

Ved Folketingsmanden for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust) er modtaget et Andragende fra Kredsforsmanden for Venstre-foreningen i Ribe Amts 3dje Valgkreds angaaende Boldgiftstraktater. Disse Andragender ville blive tilstillede Udvalget angaaende Boldgiftstraktater.

Ved Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Holch) er modtaget et Andragende fra Beboerne i den nordlige Del af Frederiksborg Amt om Fremme af den projekterede Sørbane fra Hillerød til Frederiksværk, dog at den føres norden om Arrejøen. Andragendet vil blive tilstillet Udvalget angaaende denne Sag.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af den midlertidige Sagtlov af 1ste Marts 1888.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3764.)

Der var intet Endringsforslag stillet.

Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Leth: Som jeg ved Sagens tidligere Behandling omtalte, kunde der efter min Mening have været Anledning til at give dette Lovforslag en noget fyldigere Bearbejdelse, navnlig saaledes, at man deri indførte, hvilke der var de gældende Fredningsbestemmelser, der, som jeg nævnte, ere meget vanskelige at finde, idet man efterhaanden skal gennemgaa en Række af Love, som foretage større eller mindre Forandringer i de oprindelige Fredningsbestemmelser, som disse ere indførte ved Sagtloven af 1ste April 1871, medens dog denne endnu bestandig er Grundlag for, hvad der gælder paa dette Omraade med de gennem en Række midlertidige Love senere foretagne Forandringer. Jeg ser nu, at de ærede Forslagsstillere, uagtet jeg troede der var nogen Tilbøjelighed hos dem dertil, ikke have stillet noget Endringsforslag til den senere Behandling i den Retning, som jeg antydede, og selvfølgelig har jeg ikke for mit Vedkommende fundet mig foranlediget til det, naar Forslagsstillerne ikke ville gøre det. Jeg skal oprigt indrømme, at en saadan Bearbej-

delse af Loven, altsaa en Ordning af Loven, som gjorde Rede for de gældende Fredningsbestemmelser, ikke er saa let at komme igennem. Jeg har set noget paa det, det vil fordre et temmelig stort Arbejde at samle og ordne disse Bestemmelser paa en forstaaelig Maade. De ere ikke en Gang fuldt ud ordnede i Loven af 1ste April 1871, som de staa der nu, kunne de ogsaa trænge til en nærmere Ordning, saa meget mere ifølge de Forandringer, som senere ere foretagne ved den. Jeg vilde derfor have anset det for hensigtsmæssigt, at dette Lovforslag var gaaet til et Udvalg, og jeg kan ikke se, at det vilde have forhindret Lovforslagets Fremme i denne Samling paa nogen Maade. Naar det ikke er gaaet til et Udvalg, hvilket naturligvis maatte have været foreflaaet af de ærede Forslagsstillere, naar de ønskede det, saa tror jeg, at dette har sin Grund i en mindre heldig Skik, som har sneget sig ind i de senere Aar, nemlig at man ikke med Hensyn til Bestemmelsen om, hvorvidt man vil foreslaa Udvalg eller ikke, lader sig lede af Diskussionen i Tinget ved Sagens første Behandling, men at der samles 12—13 eller 14—15 Medlemmer, eller hvor mange det kan blive, en halv Time før Mødet i Salen, og saa der i det saakaldte Partimøde bestemme, om Sagen skal gaa til et Udvalg, og hvorledes dette Udvalg skal være. Saaledes plejer det at gaa til. Jeg anser denne Skik, som man ikke tidligere har kendt til her i Tinget, eller i alt Fald ikke i de første Aar, jeg var her, for virkelig at være til Skade for Sagens Behandling og hele Gang gennem Tinget. Som det er nu, skal jeg ikke paa nogen Maade modsætte mig dette Lovforslags endelige Vedtagelse. Jeg kan ikke have noget mod den Tanke, der ligger deri, at de gældende Fredningsbestemmelser, som de en Gang ere, blive udvidede til at gælde i 3 Aar til, uagtet det af Hensyn til den Tuberkulose hos Haverne, som et æret Medlem antydede muligvis skulde findes, kunde være nogen Grund til at tage under Overvejelse, hvorledes Fredningsbestemmelserne for Haverne skulde være, det vilde dog ikke være hensigtsmæssigt at frede syge Dyr, der kunde udbrede Smitte paa mangfoldige Maader. Men jeg har kun sagt disse Par Ord for at klare mit Standpunkt: dels at jeg mener, at Lovforslaget ikke er, som det skulde være og, dels at det skyldes en uheldig Skik, at det heller ikke bliver det. Men disse Indvendinger, som jeg har, have for mig ikke saa stor Vægt, at de skulde bevæge mig til at stemme mod Lovforslaget eller opfordre nogen anden til at gøre det.